

Nr 216.

Av herr **Johansson** i Norrfors m. fl., om ökat anslag till väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo.

Sedan 1934 ha anslag beviljats till vissa väg- och flottledsbyggnader. Av särskild betydelse är detta anslag för byggande av skogsvägar. Några nya flottledsbyggnader torde knappast längre förekomma. Behovet av skogsvägar är inte på långt när tillgodosett, de anslag, som lämnats för ändamålet, ha icke stått i proportion till behovet. 1936 års skogsutredning uppskattade i sitt år 1943 avgivna betänkande det årliga behovet av medel för bidrag till byggande av skogsvägar under en tioårsperiod till 4 milj. kr. Erfarenheterna ha, som skogsstyrelsen framhöll i sin petitaskrivelse hösten 1949, visat, att utredningen icke överskattat detta behov. Det må också erinras om att penningvärdets fall sedan år 1943 ytterligare ökat medelsbehovet.

De av riksdagen anvisade anslagsbeloppen ha emellertid icke motsvarat det konstaterade behovet. För budgetåret 1947/48 anslogos sålunda 2,5 milj. kr., men en del av detta anslagsbelopp blev senare spärrat i samband med den inskränkning av den offentliga investeringsverksamheten, som vårt lands ekonomiska läge framtvängde. För budgetåret 1949/50 anvisades endast 1,5 milj. kr. Skogsstyrelsen hade emellertid begärt ett belopp av 4 milj. kr., och departementschefen vitsordade, att detta anslagskrav var motiverat. Han ansåg sig emellertid icke kunna tillstyrka ett högre anslagsbelopp än 2,2 milj. kr., och riksdagen fattade beslut i enlighet härmed.

Skogsstyrelsen har i nuvarande läge icke ansett sig böra föreslå någon höjning av anslagsbeloppet för nästkommande budgetår utan förordar oförändrat belopp, alltså 2,2 milj. kr. Styrelsen framhåller emellertid, att den beräknat behovet av bidragsmedel för budgetåret till 14,3 milj. kr. Trots det sålunda föreliggande mycket stora behovet av bidragsmedel under det nämnda anslaget har chefen för jordbruksdepartementet icke ens ansett sig kunna tillstyrka oförändrat anslagsbelopp. Med hänvisning till att investeringsverksamheten i nuvarande läge måste begränsas föreslår departementschefen, att anslaget skall minskas med 0,5 milj. kr. till 1,7 milj. kr.

Vi äro givetvis medvetna om nödvändigheten av att de offentliga investeringarna begränsas, men med hänvisning till den stora eftersläpningen just i fråga om skogsvägarna ifrågasätta vi lämpligheten av att skära ned just detta anslag. Byggandet av skogsvägar utgör ett mycket viktigt led i skogsbrukets effektivisering, då härigenom behovet av arbetskraft vid virkets utdrivning kan minskas och transportkostnaderna sänkas. Transportkostnaderna utgöra en väsentlig del av de totala kostnaderna för virkets till-

godogörande, varför ett ändamålsenligt anordnade av transportleder är av väsentlig och grundläggande betydelse för skogsbrukets ekonomi. Genom ett väl utbyggt nät av skogsvägar blir det också möjligt att tillvarata sortiment och dimensioner, vilka annars icke kunna utnyttjas. Om icke skogsvägar kunna erhållas i tillräcklig omfattning för att möjliggöra verkets framforslande, blir det nödvändigt att hugga upp värdefulla sortiment till ved, något som under de gångna åren torde ha skett i icke ringa omfattning.

För vår utrikeshandel spela skogens produkter en mycket viktig roll. Trävaror och massa utgöra ju två av våra allra viktigaste exportvaror. Deras betydelse för utrikeshandeln kommer säkerligen under den närmaste tiden att bli ännu större än förut på grund av den internationella fördelning av viktiga råvaror, som nu synes komma att ske. Då trä och massa äro begärliga produkter utomlands, ökas våra möjligheter att mot dem som bytesobjekt kunna försäkra oss om livsviktiga varor som vi icke själva förfoga över, såsom kol, koks och oljeprodukter m. m. Det är därför enligt vår mening önskvärt, att vi, även i det ekonomiska läge som nu tvingar oss till investeringsbegränsningar, göra vad som kan göras för att öka produktionen inom skogsbruket. Härvidlag är byggandet av skogsvägar betydelsefullt, och någon minskning av anslaget till detta ändamål bör enligt vår mening icke ske.

Med anledning av vad som sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte till Skogsvård: Väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo för budgetåret 1951/52 anvisa ett reservationsanslag av 2 200 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1951.

J. H. Johansson

i Norrfors.

J. Onsjö.

Sven Vigelsbo.

Nr 217.

Av herr Antby m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till bidrag till jordbrukets rationalisering.

(Lika lydande med motion i Första kammaren nr 160.)

Stockholm den 25 januari 1951.

Sven Antby.

Rudolf Boman

Wald. Svensson.

i Kieryd.

Hj. Åhman.

A. Widén.

And. Stjärne.

Edvard Mårtensson

Alg. Gunnarsson.

i Smedstorp.